

Ja takk, BEGGE DELER!

Merethe Thortveit (48) vet mye om hva det vil si å ta ukonvensjonelle valg. Eventyrlysten og frihetstrangen har ført til at hun har tatt modige steg i eget liv.

TEKST: ANNE MARIT HJELME FOTO: STINE ØSTBY

Hun har pakket flyttelasset og kastet loss flere ganger enn de fleste. Begynt på nytt i et annet land, men ofte lengtet tilbake til det hun forlot. Nå sier Merethe ja takk til begge deler. Hun hentet det beste ut av to verdener og har fått en ny indre ro. Og nå lever hun mer i nået. Egoistiske, synes noen. Helt nødvendige, sier Merethe selv. For først nå kjenner hun at hun virkelig har landet.

Dratt mellom to

I dag har hun valgt å dele tiden og livet sitt mellom Norge og Lanzarote. Hun vil ikke lenger velge det ene stedet – og det livet hun har der – foran det andre. Slik hun har gjort gjennom flere tiår. Hun trenger dem begge,

«Det var deilig å innrømme for meg selv at jeg trenger både Norge og Lanzarote.»

lengter og opplever indre uro når hun må velge et av dem bort. Den lille øya Hankø utenfor Fredrikstad, som har vært hennes arbeidsplass og holdepunkt i Norge gjennom mange år. Og den lille øya Lanzarote midt i Atlanterhavet, som var stedet hun dro til som 27-åring. Stedet hvor hun møtte mannen i sitt liv, bygget sitt første hjem og etablerte seg som næringslivsaktør. Begge steder bor det mennesker som er viktige og betyr mye for henne. Begge steder har hun bygget opp et jobbvirke, som gjør at hun får brukt sin kompetanse og sine evner på ulike områder.

Hodet og hjertet sa ja

– I altfor mange år trodde jeg at jeg måtte velge den ene tilværelsen, og velge bort den andre. Det har vært vondt. Ved å si ja takk til et liv begge steder, har jeg fått større tilfredshet og en større tilstedeværelse i begge mine to verdener. Tidligere gikk jeg og lengtet etter det jeg forlot, nå er jeg hundre prosent til stede der jeg er – og nyter forskjellene. Jeg føler virkelig at livet mitt berikes på denne måten. På Lanzarote bor mannen min, Martin (51) og hundene våre, Lilly og Pepsi. Der er jeg også deleier og styreleder i et selskap, og har gode kolleger jeg trives med. I tillegg dyrker jeg samvær med venner, hundene og mannen min når jeg er der. I Norge bor foreldrene mine og søsken, og gode venner fra oppveksten og barndommen min. Etter mange år i utlendighet, er jeg glad for å bruke mer tid sammen med dem også. Det var deilig å innrømme for meg selv at jeg faktisk

trenger begge deler. Da jeg fikk mulighet til å jobbe deler av året i Norge, sa både hodet og hjertet mitt ja! Og det at mannen min også støtter dette valget, gjør at ordningen med å «pendle» mellom to land og to verdener fungerer godt, sier hun.

Om å høre til

For Merethe har det vært en årelang søken etter å finne ut hvor hun hører til. Om å finne røttene sine, og la verdiene styre de valgene hun gjør. Frihet og lojalitet er verdier hun setter høyt. Og i denne prosessen har hun virkelig sett hva som bor i hennes livspartner og ektemann.

– Det er ikke alle som hadde akseptert at kona valgte å dele livet sitt mellom en spansk og en norsk tilværelse. Som aksepterer avstand og så stor grad av frihet. Martin gjør det, og derfor har vi det bedre nå enn på mange år. Han har tidligere bodd

Loripore, cuptaturi sedi dolorum
renatur, int.
Destia nonemquos

«Ved å si ja takk til et liv begge steder, har jeg fått større tilfredshet og en større tilstedeværelse i begge mine to verdener.»

sammen med meg i Norge, og likte seg godt. Men han er engelskmann og lengtet etter hvert tilbake til den tilværelsen vi hadde på Lanzarote. Det ville være galt av meg å forlange eller forvente at han igjen skulle gi opp det livet han ønsker seg, for å bli med meg til Norge igjen. Derfor har vi bolig begge steder, og synes begge at det er spennende og gir livet vårt mer innhold.

Dårlig samvittighet

Merethe har hatt mye dårlig samvittighet for å ha påført familie og venner smerte på grunn av hennes valg. Allerede da hun første gang dro til Lanzarote for å lære seg spansk, visste hun at mennesker rundt henne ble lei seg. De følte at hun sviktet dem ved å dra. At hun forlot dem. Selv hadde hun behov for å kaste loss etter mange år med utdanning og jobbing i Norge. Hun var eventyrlysten, og lengtet ut. Men hun har aldri hatt ønske om å lukke dørene helt igjen. At valget falt på en av de minste Kanariøyene, skyldtes gode jobbmuligheter og det varme klimaet. Hun dro dit helt alene, og fikk brynt seg som både selger og guide. Det har vært mange oppbrudd og farvel, og tårevåte gjenforeninger. For det som skulle bli et kortvarig opphold på den solrike øya, ble til mange flere da hun møtte mannen Martin og etablerte seg med hus og hjem. Det ble år med sporadiske besøk til hjemlandet hennes og hans familie i England. Før de pakket flyttelasset med hund og katt i sin grønne Volkswagen Beetle - og kjørte den lange veien hjem gjennom Europa. For å bosette seg og jobbe i Norge, på ubestemt tid.

Levde i en boble

– Jeg hadde behov for å komme meg bort fra Lanzarote. Det var som å leve i en boble der på 90-tallet, langt unna virkeligheten og nyhetsbildet. Kanariøyene lå langt bak utviklingen i resten av verden, det var lange køer i telefonkioskene og menneskene som kom dit var turister som levde deretter. Dessuten var kanarierne vanskelige å komme i kontakt med. Franco-diktaturet preget dem fortsatt, og jeg opplevde det som svært mannsjåvinistisk. På denne tiden hadde jeg ulike og spennende jobber, og Martin og jeg drev både en poolbar og en restaurant sammen. Men etter hvert mistet jeg grepet på hvem jeg var. Min drøm var å jobbe med ledelse, men når du kommer som tilflytter til et sted som dette treffer du ikke de riktige menneskene. Det var ikke utviklingsmuligheter for meg, jeg ble lei av alle de tilfeldige bekjentskapene og av å bli skuffet av folk. Jeg synes det var veldig vanskelig. Jeg kom fra en ressurssterk

familie på Østlandet, og var vant med engasjerte venner med sunne interesser. Jeg var ung, fremadstormende og ambisiøs, og innså at jeg måtte tilbake til Norge for å realisere og utvikle meg. Det var på en måte for enkelt å bli værende på Lanzarote og la ting skure og gå. Jeg ville mer. Derfor dro vi begge til Norge og jobbet en del år på Hankø hotell sammen. Jeg måtte rett og slett oppdatere meg og koble meg på livet igjen, sier Merethe.

Starter på nytt

Oppholdet med hotelldrift på Hankø ble en opptur for

Å starte på nytt synes Merethe er ganske uproblematisk. Hun får lett nye venner og tilpasser seg nye miljøer.

Merethe Thortveit deler sitt jobb- og privatliv mellom Norge og Lanzarote – og hun nyter forskjellene.

ekteparet, men Merethe slo mest rot. Det ble utfordrende for engelskmannen å knytte nære bånd til andre på samme måten. Etter fire år dro derfor Martin tilbake til Lanzarote, mens Merethe fortsatte på sin karrierevei. Det ble opprykk og nye stillinger, inntil rastløsheten slo til igjen. Lengselen etter ektemannen og Lanzarote ble for sterk. Den magiske vulkanøya hadde utviklet seg voldsomt og blitt et attraktivt turiststed. Hun så nye muligheter, og hadde en helt annen personlig og faglig erfaring i bagasjen da hun dro tilbake. Det var som å komme «hjem», samtidig som hun måtte begynne helt på nytt igjen. De flyttet til et nytt hus, et nytt sted på øya. Startet med blanke ark. – Det har jeg gjort mange ganger i livet mitt, sier Merethe – og skjønner at noen synes dette virker veldig utfordrende. For henne har det vært uproblematisk og interessant. – Jeg får lett nye venner og tilpasser meg nye miljøer, så ting faller enkelt på plass synes jeg.

Mer moderne øy

Tilbake på Lanzarote så verden ganske så annerledes ut. Hun begynte i en spennende stilling innen turismen, fikk gode kontakter og et ressurssterkt nettverk – og anledning til å påvirke og sparre med politikere og næringslivsfolk. – Lanzarote var blitt moderne og oppdatert i de årene jeg var borte, og det åpnet seg helt nye karrieremuligheter. Sammen med en finsk dame etablerte vi derfor egen business, hvor målgruppen er det skandinaviske markedet. På den måten ble det mulig å ha en fot i flere leire, og ikke minst i Norge. For selv

om tilværelsen på Lanzarote var herlig og vi raskt lyktes med foretningene, ble jeg aldri ferdig med hjemlandet mitt. Denne jobben ga meg muligheter til å holde kontakt med familie og venner hjemme, og etter hvert ble jeg mer og mer klar over at det ikke trenger å være et enten eller – men et både og. Martin jobber også i selskapet, så vi får mye tid sammen når jeg er på Lanzarote. I dag jobber jeg periodevis i hvert land, og kjenner at det er riktig, sier hun.

Savner ikke barn

Merethe og Martin har aldri fått barn. Det har ikke blitt sånn. Det gjør det enklere for dem å velge en tilværelse med en fot i to land. Livet er på en måte kommet i veien for dette med å få barn, sier Merethe. Hun synes de lever et privilegert og godt liv likevel, og savner ikke egne barn. To søte hunder fyller huset deres på Lanzarote med liv og glede. De er godt selskap og levende vesener som trenger omsorg og kjærlighet. Hun synes det er vanskelig å forlate dem når hun drar fra kanariøya, men vet de har det best der de er. Selv mener hun at hun nå er mer til stede i sitt eget liv og lever mer i nået. Tilværelsen og hverdagen på Lanzarote er ganske annerledes enn på Hankø. På Lanzarote går ting i den samme tralten, jobben går på skinner og hun kan trekke ned skuldrene og fokusere på nærvær med dem hun er glad i. I Norge er tempoet og kravene høyere, her kreves det at hun henger i stroppen og er oppdatert. – Det har tatt meg 48 år å innse at livet kan leves slik jeg gjør det nå, sier hun. □